

Dorința: o forță care facilitează întâlnirea sexuală

Dorința sexuală este o tensiune care ne orientează către necunoscut, către ceva diferit și nou, având speranța că vom găsi o întregire a sinelui. Pentru femeie, exprimarea dorinței sexuale reprezintă o transparență a vibrației pe care o resimte în relație cu bărbatul. Înseamnă să răspundă unei priviri care o oglindește, să răspundă unui cuvânt care o face să râdă sau o atinge și care, în interiorul ei, creează o emoție sau o senzație ce anticipă plăcerea de a fi penetrată.

Exprimarea dorinței îi permite bărbatului să sesizeze că prezența sa face femeia să simtă ceva specific personalității sale: o senzație în corp sau o emoție în suflet. Te atrage, te aprinde; pe scurt, te provoacă și te interesează. Nu există un model anume. Fiecare femeie are propriul stil, unicitate sau trucuri pentru a o exprima.

Dorința exprimată este o tensiune care te mobilizează și te face să vrei să mergi mai departe să regăsești sau să-ți confirmi percepția resimțită în acel prim contact. Această tensiune este un apel din viitor care te împinge să acționezi. Să fii în armonie cu propria dorință eliberează energia, care altfel rămâne închisă în sfera imaginației; înseamnă să încetezi să spui „nu” celuilalt ca să-ți spui „da” ție însăși. Curajul de a-ți exprima sentimentele înseamnă să pornești pe propriul drum și să-ți asumi riscul de a te deschide către necunoscut. Am auzit adesea femei spunând că nu îndrăznesc să-și exprime sentimentele din teama de a nu fi dezamăgite. Ce ar putea să le dezamăgească? Un răspuns negativ? Dar oare nu este mai bine să simți că trăiești asumându-ți riscuri decât să rămâi blocată în visele unei tinere asexuale?!

Atunci când dorința nu este reciprocă, este important să nu persisti prea mult visând la o poveste imposibilă. Să știi acest

lucru îți permite să fii disponibilă unei noi întâlniri. Visele fetelor sunt populate de pretendenți care le răpesc fără ca ele să trebuiască să ia cu adevărat o decizie. Această atitudine, care este un compromis între teama de a-și părăsi „mama” și dorința ca un bărbat să le răpească pentru a le scoate din această legătură, face ca femeia să se lase sedusă fără să-și dorească realmente acest lucru. Dimpotrivă, dacă ești activă în ceea ce îți dorești, dacă îndrăznești să-ți explorezi propria dorință și să o trăiești, permiți iubirii să treacă într-un alt spațiu: „spațiul posibilului”, al contactului, acela al cunoașterii care îți permite să te deschizi plăcerii.

Inhibiția dorinței

Deși în ziua de azi puterea de decizie și liberul arbitru pot servi în cadrul relației de cuplu, cele mai multe femei continuă să trăiască într-o dramă afectivă cu bărbatul iubit. În momentul în care nu mai sunt în sfera recunoașterii sociale sau a rolului de mamă și se regăsesc în intimitate cu un bărbat, apare dezastrul. Trebuie formulată o nouă paradigmă a feminității. Atunci când sunt dorite de un bărbat, femeile nu știu cum să se deschidă nici dorinței lui, nici propriei lor dorințe. Fie au nevoie să fie îngrijite și bărbatul să aibă întreg controlul, fie au tendința să fugă, să rămână retrase în sine sau complet în afara relației. Pe scurt, devin la fel de inhibitate precum bunicile și străbunicile lor.

Și totuși, foarte multe dintre ele au reușit să îndrăznească să dea frâu liber dorinței și să-și descopere viața sexuală cu plăcere și bucurie. Le-au facilitat acest lucru obiceiurile timpului, o emancipare în cadrul familiei și sprijinul prietenelor. Dar atunci când întâlnesc un bărbat de care se îndrăgostesc cu adevărat, adică atunci când inima și mintea lor sunt ambele implicate,

când este vorba despre un angajament, o viață comună, căsătorie sau, mai frecvent, după nașterea unui copil, apare destabilizarea. Aceste femei regresează. Modelul feminin al genealogiei feminine iese automat la suprafață și devine dominant. Fără să vrea, fără să realizeze, ele încep să adopte modelul ancestral, care nu mai are relevanță. Constată atunci că dorința lor s-a evaporat, iar capacitatea de a recepta dorința celui iubit se estompează și ea.

Pe termen lung, dacă această stare persistă, ele nici nu mai știu dacă îl iubesc cu adevărat pe bărbatul respectiv. Sexualitatea pe care au revendicat-o și au apărat-o atât de mult se estompează, iar hegemonia maternului asexual își recâștigă controlul. Se regăsesc la fel ca mama lor, tăiate în două, din punct de vedere energetic.

Există și acele femei, mult mai numeroase decât ne imaginăm, care trăiesc cu totul în afara sexualității. Aceste femei s-au structurat în lipsa cuvintelor și au duplicat automat, asemenea păpușilor rusești, modelul sexual al mamei. Indiferent că sunt tinere sau mai în vârstă, pentru ele, dorința față de bărbați nu există. În mod fundamental, nu le plac bărbații; îi iubesc în poziția de tați, sau de frați, dar nu în deplinătatea masculinității lor. „Sexualitatea nu e pentru mine, nu mă interesează”, spunea mama Nathaliei.

În cele din urmă, majoritatea femeilor trăiesc o sexualitate care, într-un fel sau altul, este nesatisfăcătoare. Acestor femei nu le lipsește dorința, însă ele nu experimentează plăcerea regeneratoare în interiorul corpului lor. Frustrate, ele nu au acces la împlinirea sexuală.

Femeile respective pot iubi bărbatul în mintea și în inima lor, dar nu și în corp. „Cu toate acestea”, îmi spune Mélanie, „iubesc acest bărbat, îmi place, îi apreciez calitățile, mă gândesc la el,

sunt atentă și îi fac cadouri care îi fac plăcere. Sunt fericită că l-am întâlnit, există bucurie și complicitate între noi. Și multă tandrețe, trupurile noastre se plac, sărutările sunt delicioase. Dar de îndată ce are loc penetrarea, senzațiile mele de plăcere dispar comparativ cu cele intense ale vulvei și clitorisului trăite anterior prin mângâieri.“

Iată modul în care corpul lui Melanie îi semnaleză că este în continuare configurat precum cel al unei „fetițe“ și nu al unei femei. Acest corp, ca un copil, nu a avut capacitatea să se modeleze pentru a simți chemarea penetrării. El știe să rămână doar în preliminariile întâlnirii amoroase. Penetrarea este fie fadă, fie dureroasă; organele ei sexuale nu au atins maturitatea.

Mélanie continuă: „Îmi place penisul lui în mine, sau mai bine zis, îmi place ideea ca penisul lui să fie în mine, dar fundamental, nu-mi place penisul lui. Mă deranjează, nu știu ce să fac cu el. În fața lui, sunt dezarmată, este un străin, nu știu cine este, trebuie să se descurce singur. Interiorul meu este o abstracție. Nu că n-aș simți nimic, dar aștept ca organul lui sexual să-l trezească pe al meu.“

Chiar dacă Mélanie îl iubește pe bărbatul cu care trăiește, ea nu știe că poate să-și dorească penisul lui, să-l dorească, să-l aprecieze, să-l cheme, să-l primească, să-l sărbătorească și să se lase cuprinsă de forța și puterea lui.

În ceea ce privește dificultățile privind penetrarea, există toate variantele posibile: de la imposibilitatea totală de a fi penetrată, durerea penetrării, anestezia totală a vaginului, trecând prin erotizarea orificiilor gurii și anusului care fac sodomia și felația apreciate fără a exista chemarea penisului pentru penetrarea vaginală.

Acestea sunt cele mai frecvente modele ale sexualității femeilor pe care le întâlnesc. Ele suferă în continuare din cauza igno-

ranței și a interdicțiilor care le împiedică să simtă plăcerea în interiorul corpului lor.

Singura structură trupească la care au avut dreptul în copilăria mică este aceea a bebelușului la sân și a îmbrățișărilor, astfel că sexualitatea lor stagnează în preliminarile contactului. Ele iubesc cu inima și cu mintea, dar sexual rămân foarte pasive, fără să îndrăznească să-și exprime dorințele. Nu știu cum să-și creeze accesul către descoperirea plăcerii de dragul plăcerii, când tocmai asta își doresc. Pentru ele, este ca și cum, ca să nu-și trădeze mama, continuă să-și păstreze virginitatea rămânând la stadiul de fiică, în „regatul“ copilăriei.

Pentru aceste femei, insatisfacția apare treptat. Pierzându-și speranța că-și pot modifica sexualitatea, ele își ascund inima rănită. Îngrijorarea lor tăcută înlocuiește puțin câte puțin bucuria. Ele trebuie să înțeleagă că își iubesc bărbatul așa cum și-au iubit mama. Pe când erau fetițe, le-a lipsit reprezentarea penisului tatălui lor, precum și a ceea ce făcea mama lor cu acesta. Nu li s-a oferit o imagine funcțională a organului sexual masculin sau a propriei intimități și nici a ceea ce puteau face împreună.

Aceasta este „ginecologia sexuală“ pe care pacientele mele m-au ajutat să o conturez. Acestea sunt, așa cum am văzut, Thérèse și soțul ei, Nathalie și micozele, Catherine și cistitele, Anne și dorința, dar și hernia de disc a lui Françoise, care tăia conexiunea energetică între partea superioară și cea inferioară a corpului său, în care orice mobilitate era interzisă. Așadar, ca să le fie bine, ele au avut nevoie să-și refacă și să-și consolideze fluxul energetic, care ne permite să ne redresăm și să ne simțim femei.

Corpul nu este invaginat

În toate aceste cazuri, deși împărtășirea gândurilor și a inimii le permite femeilor să iubească un bărbat, corpul lor de femeie

nu este „invaginat”: nu s-a conturat ca o adâncitură pentru a crea un ecou interior. Rămâne deci impenetrabil precum cel al unei fetițe care nu a putut niciodată să-și imagineze rolul pe care îl joacă organul sexual bărbătesc în plăcerea de a fi femeie. Penetrarea nu a fost integrată ca fiind o trecere către descoperirea și explorarea unei călătorii interioare, cu atât mai puțin o descoperire către eternitate.

Necunoașterea dimensiunii energetice a sexualității îi conferă o latură pur mecanică. În loc să creeze o uniune a corpurilor energetice, organele sexuale nu știu cum să-și schimbe puterea vibrațională, ceea ce determină o fricțiune care fie încălzește sau arde vulva, fie este un anestezic atunci când femeia este absentă din sine. Frustrarea rezultată este gravă și periculoasă, căci creează senzația că trupul bărbatului și cel al femeii sunt închise ca într-o „oală sub presiune” sau, mai rău: ca într-un mormânt. Această închidere le împinge pe femei către isterie sau inerție, iar pe bărbați către violență sau apatie.

În orice caz, pentru un bărbat, dorința de a face dragoste nu este un simplu act sexual cu o femeie atentă, respectuoasă și care îl iubește, ci înseamnă că face dragoste cu cea care îi împărtășește dorința și care își dorește, la rândul ei, să facă dragoste cu el.

Cum să ieși din repetiția transgenerațională?

În toate cazurile descrise anterior, femeile nu conștientizează că trăiesc în captivitatea maternă a liniilor genealogice feminine. Cea mai evidentă ilustrare a acestei captivități se manifestă magistral, la nașterea unui copil. Proaspăta mamă este cu atât mai puțin conștientă de acest lucru, cu cât copilul are în mod activ nevoie de ea, iar ea este prinsă în această realitate. Dispariția dorinței de a face dragoste nu o deranjează, căci iubirea pentru

copil și pentru bărbat o împlinește. Prin urmare, nu îi simte lipsa. De cele mai multe ori, singurul lucru pe care și-l dorește este să nu se mai simtă atât de obosită și să se regenereze în brațele tatălui copilului ei, într-un moment de complicitate, prin care să celebreze noul statut.

Cu toate acestea, atunci când o asemenea situație persistă, tânăra mamă se simte epuizată – la fel și proaspătul tătic. Pe de o parte, pentru că nu stă locului nicio clipă, dar și pentru că, aflându-se în structura energetică a mamei sale și nu în a ei, ea nu știe cum să se regenereze. Legătura pe care o are cu propriul copil și cu bărbatul ei, deși este o legătură de iubire, sufletească și spirituală, nu este suficientă să reîncarce corpul fizic.

Remediul pentru această dimensiune a repetiției presupune, în primul rând, conștientizarea acesteia. Orice schimbare implică învățare și este importantă o abordare serioasă, căreia să-i dedici timp. Este vorba de un travaliu de structurare care constă în imprimarea unor noi amprente, unor noi amintiri, care să le înlocuiască pe cele existente în tine de zeci de ani. Primul pas pentru a obține o nouă reprezentare a ta este să recunoști și să accepți că nu ai structura unei femei care dorește.

Acest lucru presupune schimbarea mentalității, regândirea modului de funcționare a propriei sexualități, întrucât este vorba despre a-ți oferi o cu totul altă viață decât cea care ți-a fost transmisă. Este un proces de renaștere pe care trebuie să-l clădești și să-l menții constant ca să îți poți integra sexualitatea în întreaga ființă. Prin intenția mereu reînnoită de a integra experiența actului sexual în imaginea corporală, treptat, se vor imprima noile amprente. Acest proces de inscripționare are loc prin conștientizare senzorială, adică prin senzațiile pe care le simți când te gândești la asta. Tot ce trebuie să faci este să te gândești la organul tău sexual și să îl simți pentru ca acesta să devină parte din tine.

În acest fel, îți croiești acea piele senzorială care ar fi trebuit să se formeze pe când erai fetiță. Trăind această nouă dimensiune a dorinței, poți descoperi senzații necunoscute care, prin plăcerea creată, semnaleză că sunt structurante pentru viața organismului tău. În asta constă puterea vindecătoare a acestui travaliu. Ți este dezvăluită puterea pe care o ai asupra propriului corp, permițându-ți să-l schimbi și să-l remodelezi. Astfel, rafinarea senzațiilor resimțite, atât în viața de zi cu zi, cât și în sexualitate, marchează calea unei noi structuri.

Realizarea faptului că trupul tău de femeie este „invaginat“, că este adânc și că trebuie, cu bucurie, să faci loc, înăuntrul tău, organului sexual bărbătesc și energiilor pe care acesta le poartă, înseamnă deja că înveți să oferi sexualității o poziție cu totul diferită decât ce ai moștenit. Înseamnă să accepți să fii fericită și mândră că acest contact se desfășoară în interiorul corpului tău, să știi să apreciezi diferența dintre sexe și complementaritatea lor.

Acestea sunt noile amprente pe care le vei putea transmite și fiicei tale, pentru ca ea să știe să devină o femeie care dorește, care știe să întâmpine și să primească dorința unui bărbat.

„Dar atunci,“ mă întrebă Patricia, „femeile vor ști să fie femei doar dacă mamele lor se vor simți bine în corpul lor, vor ști să vorbească cu fiicele lor și să pună în valoare existența plăcerii?“

Cu siguranță, idealul este să ai părinți care se doresc și știi să se bucure unul pe celălalt. În acest caz, fiica se structurează identificându-se sexual cu mama și, la vârsta adultă, nu va întâmpina toate aceste probleme de a-și trăi pe deplin dorințele sexuale. Însă, deși această categorie de populație există, ea este foarte restrânsă. În ziua de azi, majoritatea femeilor trebuie să recunoască faptul că fac parte dintr-o generație de tranziție între trecutul reprimat și un viitor în curs de dezvoltare. Este important

ca mamele să le poată vorbi într-un mod autentic fiicelor despre sexualitate, întrucât, chiar dacă nu o fac, aceasta se transmite.

„Am întâmpinat mari dificultăți în descoperirea plăcerii sexuale, chiar dacă puteam deja să iau pilula contraceptivă. Poți să înțelegi asta: bunica ta nu m-a putut învăța nimic în acest sens. Dar tu faci parte dintr-o generație care îți permite să te deschizi acestei plăceri și să o trăiești.” În lipsa unor astfel de cuvinte, cum ar putea fiica să realizeze că mama ei, care vorbește liber despre absorbante igienice și pilule, nu a știut cum să facă dragoste, rămânând mult timp o fetiță inhibată? Conștientizarea faptului că mama ei a trăit în necunoaștere și acceptarea acestui lucru necesită mult timp.

Atunci când, din contră, mama știe să explice tot ce a fost nevoită să învețe ca să se poată schimba, fiica va avea libertatea să gestioneze lucrurile mai bine decât a făcut-o aceasta și va îndrăzni să exploreze pentru propriul beneficiu. În ceea ce o privește pe mama care nu a descoperit niciodată plăcerea, este, de asemenea, foarte important să vorbească despre asta. De exemplu, ea îi poate spune fiicei: „Nu face ca mine! Eu nu știam nimic despre asta. Am așteptat mereu să vină totul de la sine, dar nu s-a întâmplat niciodată. Abia mai târziu am înțeles că actul sexual este ceva ce se învață. Tu, care ești conștientă de toate acestea, cu siguranță, te vei descurca mai bine decât am făcut-o eu.” Dacă mama își îndrumă fiica să devină o viitoare femeie, aceasta va ști că trebuie să fie creatoarea propriei vieți de femeie și asta o va autoriza să învețe și să se schimbe.

În concluzie, am putea spune că, de la o generație la alta, de la străbunicile noastre până la bunicile și mamele noastre, rolul femeii a evoluat de la pasivitate și dependență totală față de mamă și soț la o libertate care, în zilele noastre, încă este în proces de afirmare și este departe de a fi dobândită.

Progresele sunt, totuși, reale, dar după ce am ascultat și acompaniat femei timp de treizeci de ani, am constatat că dificultățile pe care le întâmpină în ceea ce privește asumarea vieții afective și sexuale sunt încă foarte mari. De fapt, eliberarea femeilor a avut loc mai degrabă la nivel social. Acesta este nivelul la care, cu adevărat, au reușit să se diferențieze radical de străbunicile și de bunicile lor. În același timp, ele există mai mult în latura lor masculină, unde s-au autonomizat și au devenit creative. În latura feminină, ele sunt încă înrădăcinate în liniile lor genealogice, lipsindu-le baza de siguranță care să le permită să-și exprime dorința sau să răspundă dorinței bărbatului. Această ruptură continuă să le provoace anxietate și o lipsă de recunoaștere de sine, ceea ce, deseori, le determină să se închidă în insatisfacția vieții trăite ca femei, neștiind să profite de iubirea pe care le-o poartă bărbații.

Dorința sexuală a bărbatului pornește de la sex, iar a femeii de la inimă, dintre sâni

„Am nevoie de mai mult timp”, spun adesea femeile care se plâng de graba bărbaților de a le penetra. Sexologia chineză m-a învățat că bărbații și femeile sunt construiți diferit și că există o întreagă tactică, un joc de inventat, care să le permită celor două organe sexuale să se potrivească și să se îmbine la momentul potrivit.

Pentru bărbați, excitația sexuală se concentrează direct asupra organului sexual, în vreme ce pentru femei începe la nivelul sânilor și al inimii, pentru ca mai apoi să coboare și să se reflecte în zona genitală. Această informație explică mai bine decalajul dintre dorința, adesea imediată a bărbatului, de a penetra femeia și dorința femeii, care este influențată de timpul de care are ne-

voie energia inimii să-i investească zona intimă. Prin urmare, creativitatea dansului erotic le permite amanților să „se acordeze” și să-și alinieze dorințele. Bineînțeles, încrederea este cea care le permite trupurilor să se prindă în plăcerea acestui dans. Această creativitate este cu atât mai potrivită și mai flexibilă cu cât fiecare își poate numi dorințele și așteptările. Deci, prin cunoașterea de sine și a celuilalt, nu doar că întâlnirea poate avea loc și se poate repeta, dar poate și să evolueze odată cu timpul și experiența. Este evident că penetrarea ar trebui să aibă loc atunci când femeia își dorește și este pregătită, pentru ca magia întâlnirii să se producă. Foarte des însă, fără ca femeia să fie conștientă, vaginul ei rămâne închis din punct de vedere energetic, în a primi penisul.

Atunci când se simte atrasă de un bărbat, ea începe întotdeauna să viseze la el. Este maniera prin care simțurile ei se trezesc la viață. Ea este atrasă de acest bărbat, însă, întrucât este ruptă în două, nu este deschisă și din punct de vedere sexual. Energia dorinței și a gândurilor sale, deși trece prin inimă, nu ajunge în zona genitală. Lipsește mișcarea de coborâre.

La bărbat, dorința sexuală pornește din corp, din mușchi. El trebuie să răspundă tensiunii corporale care se instalează în organul sexual. Atunci când este în erecție, are dorința să-și introducă penisul în corpul femeii care îl animă și, prin penetrare, simte că este unde trebuie să fie. Aceasta este maniera prin care el se simte întreg, în sensul propriu al cuvântului, întrucât corpul lui este în totalitate irigat, iar el simte că există. La bărbat, energia sexuală pleacă, așadar, de la nivelul organului sexual pentru ca apoi să urce către inimă și cap. Corpul femeii este pentru el un spațiu de ancorare în pământ, de unde poate căpăta energie, iar calitatea relației îi va atinge inima, o va îmbunătăți și îi va anima gândurile.